

Folketingets Skatteudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

02. juni 2021

Besvarelse af spørgsmål 494 alm. del stillet af udvalget den 5. maj 2021 efter ønske fra Rune Lund (EL).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Af artikelserien ”Svindelmaskinen” fra Jyllands-Posten og Information fremgår det, at en virksomhed har ligget stille i en årrække, og inden for en kort periode flyder der 100 mio. kr. gennem virksomhedens konti, jf. artiklen ”Derfor er hawala-netværk en hovedpine for verdens hvidvaskbekæmpere” bragt i Jyllands-Posten den 16. marts 2021. Vil ministeren redegøre for, hvilke forpligtelser bankerne har ift. at opsætte kontrolmekanismer, der kan opfange så store uregelmæssige transaktioner, og om der er eksempler på, at banker af egen drift sætter kontrolmekanismer op, der går videre end, hvad banken er forpligtet til?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Pengeinstitutterne er i medfør af hvidvaskloven forpligtede til at kende deres kunder. Det indebærer bl.a., at et pengeinstitut skal kende kundens formål med og den tilsigtede beskaffenhed af kundeforholdet, f.eks. om der er tale om en virksomhedskonto, hvor mange penge der forventes at strømme igennem kontoen, og om der forventes transaktioner til eller fra udlandet.

Pengeinstituttet skal endvidere overvåge dets kundes transaktioner og derigennem sikre sig, at transaktionerne er i overensstemmelse med pengeinstituttets viden om kunden. Hvis en transaktion er usædvanlig for kunden, skal pengeinstituttet undersøge transaktionen nærmere. Kan pengeinstituttet ikke afkræfte en mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering, skal pengeinstituttet omgående underrette Hvidvasksekretariatet herom.

Omfanget af både kundekendskabsprocedurerne og overvågning af den enkelte kunde afhænger af pengeinstituttets risikovurdering af kunden og kundens transaktioner og aktiviteter.

Finanstilsynet er ikke bekendt med eksempler, hvor pengeinstitutter af egen drift sætter kontrolmekanismer op, der går videre end, hvad pengeinstituttet er forpligtet til. I den forbindelse skal det bemærkes, at vurderer et pengeinstitut ud fra en risikovurdering af kunden, at ekstra kontrolmekanismer er nødvendige, så er pengeinstituttet forpligtet til at opsætte de ekstra kontrolmekanismer. Jo højere risikoen vurderes at være, jo flere kontrolmekanismer skal pengeinstituttet sætte op.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup